

AENEIDOS XI

accepere (neque ipse manus feritate dedisset),  
pastorum et solis exegit montibus aeum.  
hic natam in dumis interque horrentia lustra  
armentalis equae mammis et lacte ferino  
nutribat teneris immulgens ubera labris. 570  
utque pedum primis infans uestigia plantis  
institerat, iaculo palmas armauit acuto  
spiculaque ex umero paruae suspendit et arcum.  
pro crinali auro, pro longae tegmine pallae  
tigridis exuuiae per dorsum a uertice pendent. 575  
tela manu iam tum tenera puerilia torsit  
et fundam tereti circum caput egit habena  
Strymoniamque gruem aut album deiecit olorem. 580  
multae illam frustra Tyrrhena per oppida matres  
optauere nurum; sola contenta Diana  
aeternum telorum et uirginitatis amorem  
intemerata colit. uellem haud correpta fuisse  
militia tali conata laccessere Teucros: 585  
cara mihi comitumque foret nunc una mearum.  
uerum age, quandoquidem fatis urgetur acerbis,  
labere, nympha, polo finisque inuise Latinos,  
tristis ubi infausto committitur omine pugna.  
haec cape et ultricem pharetra deprome sagittam: 590  
hac, quicumque sacrum uiolarit uulnere corpus,  
Tros Italusque, mihi pariter det sanguine poenas.  
post ego nube caua miserandae corpus et arma  
inspoliata feram tumulo patriaeque reponam.'  
dixit, at illa leuis caeli delapsa per auras  
insonuit nigro circumdata turbine corpus. 595

At manus interea muris Troiana propinquat,  
Etruscique duces equitumque exercitus omnis  
compositi numero in turmas. fremit aequore toto